

N:o 44.

Ank. till Riksd. kansli den 22 april 1907 kl. 12 midd.

Memorial, i anledning af kamrarnes återremiss af 2 § i det uti lagutskottets utlåtande n:o 32 intagna förslag till lag angående ändrad lydelse af 1, 2 och 3 §§ i lagen den 27 juni 1902, innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar.

Uti utlåtande n:o 32, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse af 1, 2 och 3 §§ i lagen den 27 juni 1902, innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar, hemställde lagutskottet, att Riksdagen, under förklarande att ifrågavarande proposition icke kunnat i oförändradt skick godkännas, måtte i anledning af propositionen för sin del antaga lag i ämnet af den lydelse, utskottets förslag angaf. Skillnaden mellan detta och Kungl. Maj:ts förslag berörde allenast 2 §, beträffande hvilken utskottet ansett den i samma § af Kungl. Maj:t föreslagna frihet från koncessionsplikt för högspänningsledningar, hvilka framdragas öfver frivilligt upplåten mark, icke böra, på sätt Kungl. Maj:t föreslagit, medgifvas och förty ur Kungl. Maj:ts formulering af §:n uteslutit det stadgande, som åsyftade införande af dylik frihet.

Berörda § har nu, enligt utskottet från kamrarne tillhandakomna protokollsutdrag, till utskottet återremitterats, hvaremot förslaget i öfrigt af kamrarne godkänts.

Enligt hvad den vid tillfället inom kamrarne förda diskussionen utvisar, synes anledningen till denna kamrarnes återremiss hafva varit den, att

Bih. till Riksd. Prot. 1907. 7 Saml. 40 Häft. (N:o 44).

i lagen lättnad genom koncessionsfrihet borde beredas de s. k. distributionsledningarna, d. v. s. sådana grenledningar, som äro afsedda att från en hufvudledning öfverföra kraft till närbelägna platser för industriella och andra ändamål. Beträffande dessa ledningar hade utskottet föreställt sig, att behovet af särskilda föreskrifter med hänsyn till desamma i väsentlig mån skulle förminskas därigenom, att i många fall den från början meddelade koncessionen torde omfatta hela den planerade anläggningen och således äfven sådana distributionsledningar, som ursprungligen varit beräknade, hvarförutom vid mindre sådana ledningar, där spänningen ej öfverstege 250 volt, koncession icke erfordrades. Skulle hänsyn äfven härutöfver tagas till ledningar af ifrågavarande slag, så att de blefve befriade från koncessionstvång, borde detta ske genom en undantagsbestämmelse i själfva lagen. Huruvida ett sådant behof föreläge och på hvad sätt det kunde lämpligen tillgodoses genom en dylik undantagsbestämmelse, därom hade genom den nu framlagda propositionen ej förebragts någon utredning.

Såsom inom kamrarne framhållits, föreligger ett dylikt behof att i lagen bereda lättnad åt distributionsledningar, framdragna öfver frivilligt upplåten mark, och bör detta behof enligt inom kamrarne uttalad mening redan nu tillgodoses genom en undantagsbestämmelse från stadgandet om generell skyldighet att söka koncession, hvarigenom den allmänna koncessionsprincipen i lagen icke skulle behöfva rubbas. Undantag skulle således få äga rum endast när distributionsledning skall dragas från koncessionerad ledning och således genom anläggningen i tillämpliga delar ej vinnas bättre eller långvarigare rätt, än som enligt koncessionen tillkommer hufvudledningen.

I enlighet härmed har utskottet utarbetat förslag till sådan förändrad lydelse af 2 § i lagen den 27 juni 1902, innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar, att till berörda §, sådan den enligt utskottets hemställan i utlåtandet n:o 32 lyder, göres ett tillägg, afseende ofvannämnda undantag.

Under åberopande af hvad sålunda anförts, får utskottet, i anledning af återremissen, hemställa,

1:o) att Riksdagen måtte för sin del antaga följande ändrade lydelse af 2 § i lagen den 27 juni 1902, innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar:

2 §.

Vill någon utföra elektrisk anläggning, där största effektiva spänningen öfverstiger tvåhundra femtio volt, räknadt, om jordledning användes, mellan en ledning och jorden och i annat fall mellan två ledningar, söke Konungens tillstånd till företaget; dock vare sådant tillstånd ej erforderligt, där anläggningen till hela sin sträckning förläggas inom byggnad eller inhägnad gård eller under jordytan, ej heller där anläggning, som icke berör allmän väg eller allmän farled, utföres på egen mark samt antingen afståndet från ledning, som skall framdragas ofvan jordytan, till boningshus eller annan vid gård uppförd byggnad eller tomtplats eller trädgård öfverstiger tjugu meter eller, om dylik ledning skall framgå på mindre afstånd än nu är sagdt, ägaren sådant medgifvit.

Skall inom område, för hvilket byggnadsstadgan för rikets städer icke äger tillämpning, ledning framdragas ofvan jordytan på mindre afstånd än tjugu meter från byggnad, som ofvan nämnts, eller tomtplats eller trädgård, må, där ej anläggningen skall utföras inom inhägnadt järnvägsområde, tillstånd till anläggningen icke mot bestridande af byggnadens, tomtplatsens eller trädgårdens ägare meddelas, utan så är, att annan sträckning för ledningen visas ej kunna utan synnerlig olägenhet användas.

Tillstånd, hvarom i denna paragraf sägs, må af Konungen meddelas endast för viss tid, ej öfverstigande fyrtio år. Meddelas det sökta tillståndet, föreskrifver Konungen, under förbehåll af enskild rätt, på hvilket sätt och under hvilka villkor anläggningen må utföras och nyttjas.

Har Konungen enligt denna paragraf meddelat tillstånd till elektrisk anläggning, och vill någon allenast för öfverförande af kraft därifrån utföra annan sådan anläggning med spänning, som ofvan sägs, erfordras icke därtill Konungens tillstånd, med mindre tillämpning af 1 § ifrågakommer eller anläggningen berör allmän väg eller allmän farled eller, då ledning skall framgå ofvan jordytan på mindre afstånd än tjugu meter från boningshus eller annan vid gård uppförd byggnad eller tomtplats eller trädgård, ägaren ej sådant medgifvit.

Hvar, som utan Konungens tillstånd eller i strid emot de vid meddelande af tillstånd gifna föreskrifter nyttjar anläggning, som i denna paragraf afses, straffes med böter från och med tjugufem till och med ett tusen kronor, där ej å öfverträdelsen straff är i allmänna strafflagen utsatt.

Under förutsättning, att kamrarne bifalla utskottets hemställan under
1:o) här ofvan, får utskottet vidare hemställa om kamrarnes förklarande,

2:o) att Riksdagen, som funnit Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition icke kunna i oförändradt skick bifallas, för sin del, i anledning af propositionen, antagit lag angående ändrad lydelse af 1, 2 och 3 §§ i lagen den 27 juni 1902, innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar, af den lydelse, kamrarnes i anledning af utskottets hemställan ej mindre i utlåtandet n:o 32 än äfven i detta memorial fattade sammanställande beslut utvisa.

Stockholm den 22 april 1907.

På lagutskottets vägnar:

C. A. SJÖCRONA.